

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocata Gărgăun Elena în numele inculpatului Țăpordei Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Cantemir din 15 aprilie 2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Țăpordei Mihail Sevastian,

născut la 10 iunie 1970, originar din s. Tartaul, r-nul Cantemir, domiciliat pînă la reținere în r-nul Cantemir, s. Lingura.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 octombrie 2007 – pînă la 15 aprilie 2008 (instanța de fond;*
- 2. de la 16 iulie 2012 – pînă la 02 aprilie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 11 iunie 2013 – pînă la 10 decembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

Avocații Gărgăun Elena, Gărgăun Igor și inculpatul Țăpordei Mihail au susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia.

Procurorul Suvac N. s-a pronunțat pentru respingerea recursului ordinar declarat de avocata Gărgăun Elena în numele inculpatului Țăpordei M., cu menținerea hotărîrilor contestate.

Succesorul părții vătămate Balica Nina fiind citată legal (la dosar fiind anexate avizele de recepție) în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat.

Avocatul Josu Gheorghe în numele succesorului părții vătămate Balica N. a solicitat respingerea recursului ordinar, ca fiind neîntemeiat.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 15 aprilie 2008, Țăpordei Mihail a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Țăpordei Mihail, la 09 aprilie 2007, aproximativ la ora 20⁰⁰, aflându-se în stradă, în r-nul Cantemir, s. Tartaul, l-a întâlnit pe Balică Vladimir, cu care era în relații ostile, și în urma unei certe apărute i-a aplicat lui Balică Vladimir lovituri cu pumnul pe diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.68 „D” din 04 mai 2007, *leziuni corporale grave*, în urma cărora victima la 10 aprilie 2007, a decedat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Babin Andrei în numele inculpatului Țăpordei Mihail, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Țăpordei Mihail.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că sentința adoptată este una ilegală, bazată doar pe declarațiile martorului ocular Bîrlea Alexei și concubina acestuia Cernat Zinaida, care au dat declarații contradictorii. Consideră că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece nu a fost citat legal, necățînd la faptul că atît acuzatorul de stat, cît și instanța de judecată cunoșteau despre faptul că Țăpordei Mihail avea contract de muncă peste hotarele țării și dispuneau de adresa acestuia din Italia unde muncea, însă nu au întreprins nimic pentru a-l cita legal în ședința de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocatul Babin Andrei în numele inculpatului Țăpordei Mihail.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Țăpordei Mihail în baza art. 151 alin.(4) Cod penal.

Colegiul penal a conchis că, instanța de fond corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: - declarațiile martorilor Bîrlea Alexei, Cernat Zinaida, Pisarenco Semina, Colesnicenco Victoria, Pricochi Nicolae.

Totodată, instanța de apel a menționat că nu pot fi puse la baza sentinței de achitare declarațiile martorilor Țăpordei Anastas, Țăpordei Ion, Țăpordei Dumitru, Țăpordei Ana și Țăpordei Aculina, apreciindu-le ca fiind nesincere.

La fel, instanța a considerat că argumentele avocatului referitor la faptul că inculpatul nu a fost citat legal în instanța de judecată sunt lipsite de temei, deoarece deficiența citării a creat-o însăși inculpatul, care nu a avut interes de a cunoaște care este soluția instanței de judecată în privința sa, iar în perioada 27 septembrie 2007 pînă la 30 aprilie 2012 nu s-a aflat pe teritoriul R. Moldova. Mai mult ca atît, interesele lui Țăpordei M. atît la urmărirea penală, cît și în instanța de fond au fost apărute de către un avocat ales prin contract de către inculpat, iar la solicitarea avocatului au fost interogați în calitate de martori rudele apropiate ale inculpatului (fii, mama și cumnata).

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocata Gărgăun Elena în numele inculpatului Țăpordei Mihail care, invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.4), 6), 8) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, solicită casarea hotărîrilor contestate cu dispunerea achitării lui Țăpordei Mihail de sub învinuirea adusă în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, argumentînd următoarele:

- cauza penală în instanța de fond a fost examinată în lipsa lui Țăpordei Mihail, participarea căruia fiind obligatorie potrivit art. 321 alin.(1) Cod de procedură penală. În materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma că Țăpordei M. ar fi renunțat expres la dreptul său de a se apăra, că ar fi încălcat vre-o măsură preventivă, sau că organul de urmărire penală ar fi efectuat investigații în perioada judecării cauzei în prima instanță, în scopul citării acestuia sau aducerii în fața instanței. Atît organul de urmărire penală, cît și acuzatorul de stat cunoșteau despre plecarea legală a lui Țăpordei M. în Italia și despre contractul de muncă a acestuia, însă necățînd la aceasta, acuzatorul nu a informat intenționat instanța de judecată și nu a întreprins nici o acțiune pentru a-l cita legal pe inculpat, conform art. 238 alin.(7) Cod de procedură penală, citațiile fiind fraudulos expediate la domiciliul lui din s. Lingura, r-nul Cantemir.

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de partea apărării și anume, a denaturat intenționat conținutul declarațiilor martorilor Bîrlea Alexei, Cernat Zinaida, Pricochi Nicolae. Declarațiile martorilor Pricochi N. și Cernat Z. poartă un caracter neconcludent, deoarece ei nu au văzut și nu au cunoscut în ce circumstanțe a decedat victima Balecă Vladimir sau date ale persoanei care ar fi comis acțiuni de violență împotriva lui Baleca Vl., precum și nu au confirmat nici o faptă relevantă pentru proces.

- concluziile din extrasul examinării histopatologice nr. 1208 din 11.06.2007 nu confirmă versiunea acușării că, *„leziunile corporale depistate la cadavrul Vl. Baleca ar fi fost cauzate în urma căderii din poziție statică sau pe scări, și este puțin probabil provocarea asemenea leziuni în așa circumstanțe”*.

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, prin urmare: Țăpordei M. este învinuit că la 09 aprilie 2007, aproximativ la orele 20⁰⁰, l-a agresat pe Baleca Vl. provocînd decesul acestuia. Atît în sentință, cît și în decizia instanței de apel, sunt inserate arbitrar și selectiv unele elemente contradictorii și denaturate din declarațiile lui Bîrlea Alexei, care ar fi declarat precum că Țăpordei M. l-ar fi lovit pe victimă cu palma și l-ar fi izbit, după care acesta a căzut jos. Instanțele judecătorești au exclus neîntemeiat din declarațiile martorului nominalizat faptul că Baleca Vl. ar fi căzut jos pe pămînt, moale, iar instanța de apel a stabilit o latură nouă neîntemeiată, nedeclarată de nimeni și neprobată, precum că Baleca Vl. ar fi căzut pe „scări”.

Nici un martor audiat în cadrul ședințelor de judecată, nu a indicat că Baleca Vl. ar fi căzut pe scări, din contra, examinînd depozițiile martorului Bîrlea Alexei, se observă că Baleca Vl. nu putea fizic să cadă pe scări, deoarece el se afla lîngă poartă, iar poarta se află în partea de jos a scărilor. Astfel, instanța de apel în loc să verifice și să aprecieze corect declarațiile martorului Bîrlea A., comite mai multe erori grave și abateri de la prevederile legii.

- există date contradictorii cu privire la ora venirii și plecării inculpatului, între declarațiile lui Bîrlea Alexei și Cernat Zinaida cu privire la revenirea lui Bîrlea Al. și Țăpordei M.;

- consideră că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, deoarece infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei, indică legătura de cauzalitate între acțiunile

inculpatului și provocarea decesului victimei. Instanțele judecătorești nu au constatat care acțiune concretă și exactă a provocat decesul victimei Baleca Vl. și nici o probă prezentată de acuzare nu indică aceasta, iar concluziile experților nu confirmă că leziunile depistate pe cadavrul victimei ar fi fost provocate de la căderea de pe scări.

Prin urmare, în condițiile în care nu a fost probată versiunea acuzării, prin probe admisibile, că Baleca Vl. ar fi decedat de la lovitura cu palma, pumnul, sau cădere, precum că Țăpordei M. i-ar fi provocat la 09 aprilie 2007 leziunile corporale depistate pe cadavrul victimei, astfel nu au fost întrunite elementele infracțiunii în fapta incriminată lui Țăpordei M., nefiind stabilit temeiul răspunderii penale.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 § 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul când cauza a fost judecată în prima instanță fără citarea legală a unei părți, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în baza prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, verifică legalitatea hotărîrilor atacate pe baza materialelor cauzei și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și

oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct.14 al Hotărârii nr.22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme nr.4 din 30.03.2009, în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Colegiul penal enunță că judecînd apelul, instanța de apel nu a respectat întocmai aceste prevederi procesuale obligatorii.

Astfel, Colegiul penal constată, că potrivit rechizitoriului Țăpordei M. este învinuit că *“la 09.04.2007, aproximativ la orele 20⁰⁰, fiind în s. Tartaul, r-nul Cantemir, pe drum s-a întâlnit cu locuitorul aceluiași sat Balica Vladimir, pe fonul unor relații ostile anterioare, între ei s-a iscat o ceartă în rezultatul căreia Țăpordei M. i-a aplicat lui Balica Vl. lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i următoarele leziuni corporale: traumă contuză a toracelui, fractura coastelor pe dreapta IV-V, pe linia parasternală 6,7,10, pe linia medio-claviculară, 8,9 pe linia*

axiliară anterioară, XII pe linia scapulară, toate directe, cu semne de compresie pe lama externă și extensie pe cea internă, fără lezarea pleurei parietale. Fractura coastelor pe stînga III-VII pe linia medio-claviculară, VI-XI pe linia scapulară, a coastelor VII pe linia axilară posterioară, VIII pe linia axilară medie, și coastelor IX-X pe linia axilară medie, toate directe, la nivelul coastei VII pe linia scapulară cu lezarea pleurei parietale: hemoragii masive în țesuturile moi și mușchii intercostali a ambilor hemotorace. Plagă contuză-ruptă a lobului inferior a pulmonului stîng, suprafața posterioară: hemopneumotorax pe stînga circa 800ml, emfizem subcutan generalizat. Leziunile menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unor corpuri contondente bonde la lovire de nenumărate ori, conform schimbărilor macroscopice sunt intravitale și după caracterul lor corespund vătămarilor corporale grave periculoase pentru viață la persoanele vii.

Învinuirea se bazează pe declarațiile martorului ocular Bîrlea Alexei, care atît în cadrul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată a instanței de fond a confirmat că Țăpordei Mihail „a lovit partea vătămată doar de două ori cu pumnul (palma) în față, după ce l-a brîncit pe Balica Vl. și acesta a căzut jos lîngă scări, apoi s-a ridicat și s-a rezemat de gard” .

Ceilalți martori ai acuzării au depus declarații despre cele întîmplate din cele spuse de către Bîrlea Alexei.

Conform materialelor cauzei și anume, potrivit declarațiilor succesoriului părții vătămate Balica Nina (f.d.17, 31-32) instanța de recurs a constatat divergențe esențiale între declarațiile succesoriului și martorului Bîrlea Alexei, privitor la timpul comiterii infracțiunii:

- martorul Bîrlea Alexei a declarat că, „aproximativ la orele 19³⁰ – 20³⁰, la el în ospeție a venit Țăpordei Mihail ... ulterior, întorcîndu-se spre casă, ajungînd lîngă gospodăria lui Balica Vl., Țăpordei M. s-a coborît din mers din căruță, apropiindu-se de Balica Vl. și, fără să-i spună nimic l-a lovit de două ori cu pumnul în față, apoi l-a îmbrîncit pe scări” .

- succesoriul părții vătămate Balica N. a comunicat că, „împreună cu soțul au hrănit animalele, iar ea a rămas să mulgă vaca. Întorcîndu-se în casă cu laptele, a observat că soțul nu este, a strigat la el, dar nimeni nu a răspuns. Știind că Balica Vl. mai pleacă prin stradă, fără să-i comunice, ea a pornit televizorul și a văzut că era ora 21¹⁰. Uitîndu-se la televizor a adormit. A auzit cum latră cîinele și s-a trezit, văzînd că nu este soțul a ieșit pînă la poartă, în drum și l-a observat la scări jos, căzut pe o parte, aceasta era aproximativ la ora 23¹⁰.”

Aceste divergențe urmau a fi apreciate și luate în considerație de către instanța de apel, ceea ce nu a avut loc.

Astfel, inculpatul Țăpordei Mihail, în apelul declarat, invocând nevinovăția sa, s-a referit la un șir de argumente, enumerate mai sus, prin care și-a motivat dezacordul cu sentința pronunțată de prima instanță. Instanța de apel, în decizia adoptată a indicat că în baza probelor examinate de prima instanță ajunge la concluzia că apelul este nefondat și urmează a fi respins, cu menținerea sentinței ca fiind legală și întemeiată, fiind bazată pe probe concludente și pertinente, just analizate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs reține, că succesorul părții vătămate Balica Nina nu a fost interogată nici în ședința instanței de fond, nici în cea de apel.

La 15 aprilie 2008, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.205), avocatul inculpatului a înaintat în instanța de fond un demers de a fi dat citirii declarațiilor lui Balica N. de la urmărirea penală, în scopul stabilirii adevărului, însă instanța a refuzat în cercetarea acestei probe prezentate de către acuzatorul de stat motivînd „se respinge demersul avocatului deoarece în cadrul urmării penale nu a avut loc confruntarea între martor și inculpat”.

Colegiul atestă că, în conformitate cu prevederile art.68 alin.(1) pct.7) Cod de procedură penală, apărătorul ale cărei interese le apără are dreptul să înainteze cereri și demersuri, iar conform art. 364 Cod de procedură penală, părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

Conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Prin urmare, Colegiul conchide că prin neadmiterea demersului părții apărării - privind cercetarea declarațiilor succesului părții vătămate N. Balica, de către prima instanță a fost încălcat principiul contradictorialității și dreptul inculpatului la apărare, avocatul ca parte în proces, fiind lipsit de posibilitatea de a-l apăra pe inculpat prin declarațiile succesului părții vătămate, care în viziunea apărătorului are o importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei penale.

Mai mult ca atât, nici în ședința instanței de apel n-a fost audiată reprezentantul părții vătămate Balica N., deoarece era plecată peste hotarele țării (f.d.255-verso). Însă, din declarațiile soției decedatului rezultă, *că leziunile corporale au putut fi cauzate între orele 21¹⁰-23⁰⁰*, care coroborează cu concluzia extrasului histopatologic nr.1208 din 11.06.2007, potrivit căruia, *“leziunile depistate la partea vătămată puteau fi produse în intervalul de timp de aproximativ 2-3 ore pînă la decesul persoanei”*, iar în învinuirea adusă lui Țăpordei M. este invocată ora 20⁰⁰.

Despre cele menționate mai sus, s-a invocat în apelul avocatului în numele inculpatului, însă instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un mod.

La fel, în ședința instanței de apel a fost interogat un martor al apărării – Balan Vasile (f.d.268) și inculpatul Țăpordei Mihail, precum și au fost verificate unele probe examinate de instanța de fond. Necătînd la acest fapt, instanța de apel și-a întemeiat soluția și pe alte probe cum ar fi declarațiile mai multor martori și anume: Pisarenco S., Colisnicenco V., Țăpordei A., Țăpordei I. și alții depuse în prima instanță, fără a le cerceta în ședința instanței de apel, prin ce au fost încălcate prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, care menționează că instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Conform alin.(6) al art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Totodată, instanța de recurs constată că decizia instanței de apel este incompletă, deoarece aceasta este structurată pe puncte de la 1 – pînă la 18.

La fila dosarului 284-verso, la sfîrșitul paginii al pct.12 este invocat *„Spre exemplu, cu o memorie uimitoare dînsul a reținut ziua de Paști la 09.04.2007 ... iar următoarea pagină de sus continuă - cum deficiența citării a creat-o el însăși, și că nu ar fi avut interes să cunoască rezultatele finisării procesului penal în privința sa”*.

Cele relatate, denotă faptul că la filele nominalizate decizia Curții de Apel Cahul nu are nici un sens, deoarece propoziția începută la sfîrșitul paginii (284-verso) nu este finisată pînă la capăt, este întrerupt sensul propoziției și persistă o altă motivare.

La fel, se observă că de la pct.12 s-a trecut la pct.17, lipsind motivarea deciziei din pct.13,14,15,16, de unde rezultă că lipsește o filă a deciziei instanței de apel.

Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Instanța de recurs consideră, că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Colegiul conchide că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocate de recurent, persistă în cauză.

În atare situație, recursul avocatului Gărgăun Elena în numele inculpatului Țăpordei Mihail urmează a fi admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 aprilie 2013, ca ilegală și neîntemeiată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de inculpat, la judecarea cauzei va respecta prevederile art. 315 Cod de procedură penală, principiul egalității armelor în proces, să înlăture divergențele între depozițiile martorilor apărării referitor la timpul cauzării leziunilor corporale victimei, precum și versiunea inculpatului referitor la locul aflării acestuia în momentul comiterii infracțiunii, apreciind toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și va da răspunsuri motivate și clare la cele invocate de inculpat și avocat în apel și recurs, pronunțându-se asupra fiecărei probe prin aprecierea lor la justa valoare, astfel instanța de apel, respectând

normele procesual-penale nominalizate, va adopta o hotărîre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Gărgăun Elena în numele inculpatului Țăpordei Mihail, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui *Țăpordei Mihail Sevastian* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată în ședință publică la 26 decembrie 2013, ora 09³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecător

Constantin Alerguș

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu